

[Glistrup]

man kan få lov til at trives i frihed, så laver man det værdifulde, det kulturelt betydende teater. Men hvis man bare skal indrette sig på, at teatret bliver et monopol for dem, der kan være artige drenge i forhold til de statslige og kommunale organer, der sidder og kan strø flidspræmier ud, så bliver det et udueligt og dårligt teater. Så får man den degeneration, som vi har oplevet i de sidste årtier inden for dansk teater.

Da vi havde en Holger Gabrielsen, da vi havde disse tidligere skuespillere, før man gik fuldstændig grasset i retning af at lave tilskud, da havde vi et teater, der kunne give oplevelser. Nu kommer man jo bare ind og får et socialistisk budskab, som man i forvejen kan lukke op for i de 38 tv-kanaler, i hvert fald TV 1 og TV 2, og høre, hvordan alverden skal konformeres ind i en pølsemaskine.

Det er jo det, der er ulykken ved ministerens lovforslag. Han vil fundamentere denne ordning, så det bliver spytlikkerne, de uduelige, der skal drive dansk teater.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Til hr. Glistrup. Jeg synes da, jeg kan huske, at Holger Gabrielsen var ansat ved Det Kongelige Teater, som jo er fuldt ud statsbetalt. Så det var ikke det helt gode eksempel at tage frem her, synes jeg.

Så vil jeg sige til hr. Duetoft for det første, at jeg ikke mener, der er nogen her i hvert fald, der har sagt, at der ikke må være underholdende eller populært teater. Det mener jeg nu sagtens at det støttede teater også kan være og tit er. Tværtimod synes jeg, at hvis et teater kan klare sig selv, så skal det da klare sig selv. Det er da fint, hvis det kan det. Og jeg har da undret mig lidt over, at et i øvrigt udmærket teater som Privatteatret, som jo altid siger, at de kan klare sig uden statslige tilskud, har haft brug for abonnementsordningen, har haft brug for ARTE-ordningen, har haft brug for at spille på Det Kongelige Teater og altså har brugt af de offentlige tilskudsordninger. For det skulle vel ikke være nødvendigt.

Med hensyn til egnsteatrene vil jeg godt spørge hr. Duetoft, hvordan hr. Duetoft vil bære sig ad med at decentralisere dem. Hvis nu kommunerne derude, som man så gerne vil decentralisere dem til, ikke synes, de har råd til at have et egnsteater, hvad skal vi så gøre? Hvor-

dan skal vi få teatrene ud, hvis hensigten med det, man laver med egnsteatrene her, er, at de skal ud i landet? De kommer jo ikke ud i landet, selv om nogle af dem gerne ville derud, hvis der ikke er kommunale ønsker, kommunalbestyrelses velvilje til at få et egnsteater. Derfor mener jeg, det er en forkert problemstilling, at der skulle ligge decentralisering i at give dem dårligere vilkår i landsdelssceneamterne.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Det var hr. Duetoft, der omtalte det, og fru Ingerlise Koefoed har også været inde på det: Naturligvis skal det være sjovt at gå i teatret. Det skal det også – teatret er mange ting. Når jeg f.eks. talte om, at det eksperimenterende teater var i fare, forsøgene, det usikre, så er det på baggrund af den økonomi, der er stillet teatrene i udsigt i fremtiden. Jeg tror, faren er, at man så vil jage de samme stykker, hvor man på forhånd håber publikum vil strømme til, så om sætningen og teatret vil kunne klare mange opsætninger.

Naturligvis skal det være sjovt. Der er ikke noget teater, der er finere end andet teater, og derfor skal der også være plads til det hele, men det er det, jeg frygter der ikke bliver.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil sige til fru Hanne Andersen, at jeg ikke har noget imod kassesucceser. Jeg tror, at kassesucceser kan være med til at trække det eksperimenterende teater med sig, og dermed hjælpes man jo også igennem ad den vej.

Jeg vil sige til fru Ingerlise Koefoed, at min opfattelse er, at decentraliseringen går igennem Det Rejsende Landsteater. Det er den overførsel af penge til Det Rejsende Landsteater, som vil bringe teateroplevelser ud i nogle områder, der i dag ikke er dækket, og det er på den måde man efter min opfattelse kan decentralisere.

Og så vil jeg godt sige til hr. Glistrup, at hr. Glistrup og jeg er sikkert enige om mange ting, men der er jo altså også ting, vi er uenige om, og her er vi nået til en af dem. Jeg ønsker ikke et samfund, hvor danske borgere skal give 800 kr. eller 1.000 kr. eller 1.200 kr. for at gå i teatret. Efter min opfattelse er teaterkulturen også folkelig, det er noget, som almindelige mennesker